

ham at faae Gehør hos Flertallet. Vi have paa hvert af disse tre Punkter foreslaaet Medsættelse med 200 Kr. mere, som vare opførte i den foreløbige Betænkning, der blev tilfjættet Finansministeren. Altsaa vil den ærede Finansminister se, at vi have taget Hensyn til de Bemærkninger, han gjorde i Udvalget. Men det er min fulde Overbevisning, at, kunne Forretningerne i Fremtiden tilhørlig og tilstrækkelig udføres — for at vælge et Exempel — ved Kreditoplagskasserekontoret, naar vedkommende Kontor, som det er foreslaaet af Finansministeren, faar 1,300 Rb. mere i Kontorcholdsagdtgjørelse, end det nu har, saa kunne de sandelig ogsaa udføres med 1,100 Rb. mere, som det vil blive, naar vort Forslag vedtages. Forskjellen er her saa ringe overfor det store Tilskud der gives, at jeg som sagt ikke tvivler om, at disse Bemærkninger om Vigtigheden af, at man kan faae Forretningerne udførte, og Faren for, at de ikke ville blive udførte, ikke ville blive gjentagne overfor disse Forslag; thi de ramme ikke. Sagen er her den — det nytter jo ikke at negte det — at vedkommende Embedsmand har fuld Frihed til at benytte denne Kontorcholdsagdtgjørelse saaledes, som han selv finder det passende og rigtigt, naar Embedet skal udføres forsvarligt, og derfor er det — hvad der er sagt i Betænkningen — vist, at de Overslag, der her ere givne, hvor man opfører en Fuldmægtig til den Løn, et Par til den Løn og to a tre Fuldmægtige til den Løn, kun ere Overslag; thi den vedkommende Embedsmand er aldeles ikke bunden ved dem. Han kan holde færre Fuldmægtige og Kontorister og lønne dem bedre, han kan holde flere og lønne dem slettere; det er altsammen overladt ganske til ham selv. Det er Noget, der ikke ved denne Leilighed kan komme frem, men vi antage, at ved saa store og vigtige Kontorer, hvorom der her er Tale, vilde det slet ikke være urigtigt, om den første Fuldmægtig eller en anden Saadan blev indsat af Ministeriet og fik en fastere Stilling; thi saa vidste man, at det, man gav i Tilleg til Lønnen, ogsaa vilde komme Vedkommende til Gode; men derom veed man nu ikke det Mindste. Naar der opføres Lønninger til et Par Fuldmægtige til 1,000 Rb., saa veed man jo ikke, om de faae mere end 800 eller 900 Rb.; dette er der Ingen, der veed den mindste Bested om. Derpaa skal jeg næst i Forbigaaende at sige, at Udvalget om Kontorcholdslove er et overmaade behageligt Udvalg at sidde i, og at det giver de andre Udvalg et godt Exempel, idet man der sjelden eller aldrig er uenig, men gjerne kan enes om de forskjellige Forslag, da dette dog ikke er Tilfældet ved denne Leilighed, tillade mig lige overfor den Betragtning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), der er Medlem af Udvalget, gjorde gjældende med Hensyn til den Tilføining til Lovforslagets § 1 A., at Loldbestyrelsen forbeholder sig at kunne omlægge de Summer, der her ere opførte for Loldkassere,

og Kreditoplagskasserekontorerne og de forskjellige andre Kontorer, mellem de paagjældende Kontorer efter Forretningernes Behov, at bemærke, at dette Forbehold jo ogsaa maa overbevise os om, at selve Administrationen heller ikke paa nogen Maade kan anse sine Overslag over Fuldmægtige og Skrivere og deres Løn som noget som helst Andet end Overslag. Thi var det begrundet paa de virkelige Forhold, var det Noget, der saa saaledes i Forretningernes Bestaafenhed, at det maatte være saaledes, saa kunde der ikke for Administrationen være Tale om at omfordele disse Beløb til andre Kontorer; men det Uvisse, som Administrationen lever i med Hensyn til Ordningen af samtlige disse Forhold, giver sig netop tilkjende her. Uagtet man, som de Herrer ville se, opfører bestemt, hvor store Beløb der skulle anvendes og hvortil, saa ender man med at sige: Vi forbeholde os dog at anvende dem til andre Ting. Dette maa, forekommer det mig, styrke vore Forslag om de ringe Medsættelser, som vi have tilladt os at foreslaa. — Med Hensyn til de Bemærkninger, som den høitærede Finansminister ellers fremsatte, skal jeg, hvad Ddenfe angaar, anføre, at det selvfølgelig er saaledes, at, naar Overtoldinspektøren for Sylland bor i Aarhus, maa hans Korrespondance derved blive mindre; men alligevel er der Grund til at nævne, at Aarhus bruger 55 Rb., medens Ddenfe er opført med 150 Rb. Det er det Tredobbelte, og saa stor en Forskjel, tror jeg dog ikke, at der kan være. Efter vort Forslag vil Ddenfe faae det Dobbelte af, hvad Aarhus bruger, og det tror jeg endnu er tilstrækkeligt. Med Hensyn til Bandholm i Forbindelse med Maribo skal jeg kun gjen tage, hvad jeg før sagde, at den Forhøjelse, der her foreslaas, er en Fordobbling, og det er ikke forekommet os, at de forøgede Forretninger, navnlig derved, at der er kommet Jernbane til Maribo, og at der er blevet en Station der, ville udfordre et fordoblet Beløb af, hvad der tidligere blev brugt. Med Hensyn til Faaborg skal jeg gjøre opmærksom paa, at, hvormeget Udfibning og hvormeget Loldvæsen end Faaborg kan have, tror jeg dog ikke, at det taaler Sammenligning med Svendborg, som har en meget stor Handelslaade, en udstrakt Handelsomsætning og andet Saadant, og Svendborg er opført med 10 Rb. mindre. Jeg tror ligeledes, at de Exempler, jeg i det Hele har anført, ere talende med Hensyn til de Medsættelser, der ere bragte i Forslag. Jeg skal ikke sige videre. Jeg tilraader det ærede Thing at vedtage Flertallets Forslag, idet jeg som sagt maa slutte med det, som jeg begyndte med, at de betydelige Forhøjelser, der desuagtet ville blive givne, imod, hvad der nu bruges ved disse Kontorer, nødvendig maa sætte disse Embedsmænd istand til saameget bedre og sikrere at faae udført de Forretninger, som paahvile dem.